

মধুবন

“সংকল্পৰ ভাষা-সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ ভাষা”

আজি বাপদাদাৰ আগত দ্বৈত ৰূপত দ্বৈত সভা চলি আছে। দুইখনেই স্নেহী সন্তান সকলৰ সভা। প্ৰথমখন হৈছে সাকাৰী ৰূপধাৰী সন্তান সকলৰ সভা। দ্বিতীয়খন আকাৰী স্নেহীস্বৰূপ সন্তান সকলৰ সভা। স্নেহৰ সাগৰ বাবাৰ লগত মিলন মনাবৰ কাৰণে চাৰিও দিশৰ আকাৰী ৰূপধাৰী সন্তান সকলে নিজৰ স্নেহক বাপদাদাৰ আগত প্ৰত্যক্ষ কৰি আছে। বাপদাদাই সকলো সন্তানৰেই স্নেহৰ সংকল্প, অন্তৰৰ ভিন্ন-ভিন্ন উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ সংকল্প, অন্তৰৰ ভিন্ন-ভিন্ন ভাবনাৰ লগে-লগে স্নেহৰ সম্বন্ধৰ অধিকাৰেৰে অধিকাৰী ৰূপৰ মিঠা-মিঠা কথা শুনি আছে। প্ৰত্যেক সন্তানেই নিজৰ অন্তৰৰ খা-খবৰ, নিজৰ ভিন্ন-ভিন্ন প্ৰবৃত্তিৰ পৰিস্থিতিৰ খা-খবৰ, সেৱাৰ খা-খবৰ, নয়নৰ ভাষাৰে, শ্ৰেষ্ঠ স্নেহৰ সংকল্পৰ ভাষাৰে বাবাৰ আগত স্পষ্ট কৰি আছে। বাপদাদাই সকলো সন্তানৰেই কথোপকথন তিনি ৰূপেৰে শুনি আছে। এক নয়নৰ ভাষাৰে কৈ আছে, 2-ভাবনাৰ ভাষাৰে, 3-সংকল্পৰ ভাষাৰে কৈ আছে। মূখৰ ভাষাতো গতানুগতিক ভাষা। কিন্তু এই তিনি প্ৰকাৰৰ ভাষা আত্মিক যোগী জীৱনৰ ভাষা। যাক কেৱল আত্মিক সন্তান আৰু আত্মিক পিতাইহে জানে আৰু অনুভব কৰে। যিমান-যিমান অন্তৰমুখী চুইট চাইলেক্স স্বৰূপত স্থিত হৈ যাবা- সিমানেই এই তিনি ভাষাৰ দ্বাৰা সকলো আত্মাকে অনুভব কৰাবা। এই অলৌকিক ভাষা কিমান শক্তিশালী। মূখৰ ভাষা শুনি আৰু শুনাই ভালেসংখ্যকেই ভাগৰি পৰিছে। মূখৰ ভাষাৰে কোনো কথাক স্পষ্ট কৰিবৰ বাবে সময় লাগে। কিন্তু নয়নৰ ভাষা ইংগিত দিয়াৰ ভাষা। মনৰ ভাবনাৰ ভাষা চেহেৰাৰ দ্বাৰা ভাব ৰূপেৰে প্ৰসিদ্ধ হয়। চেহেৰাৰ ভাবে মনৰ ভাবনাক সিদ্ধ কৰায়। যিদৰে কোনোবাই কোনোবাৰ ওচৰত গ’লে, স্নেহেৰে যায় নে শত্ৰুতাৰে যায়, বা কোনোবাই স্বাৰ্থৰে যায় তেতিয়া তেওঁৰ মনৰ ভাব চেহেৰাৰ দ্বাৰা দেখা যায়। কি ভাবনাৰে কোনোবাই আহিছে সেয়া চকুৰ ভাবেৰে প্ৰকাশিত হয়। গতিকে ভাবনাৰ ভাষা চেহেৰাৰ ভাবৰ দ্বাৰা জানিবও পাৰা, ক’বও পাৰা। সেইদৰে সংকল্পৰ ভাষা এয়াও বহুত শ্ৰেষ্ঠ ভাষা কিয়নো সংকল্প শক্তি বহুত শ্ৰেষ্ঠ শক্তি, মূল শক্তি। আৰু সকলোতকৈ তীব্ৰ গতিৰ ভাষা হৈছে এই সংকল্পৰ ভাষা। যিমানেই কোনোবা দূৰত নাথাকক, কোনো সাধন নাথাকক, কিন্তু সংকল্পৰ ভাষাৰ দ্বাৰা যাৰ ওচৰলৈও বাতৰি পঠাব পাৰা। অন্তত এই সংকল্পৰ ভাষায়ে কামত আহিব। চাইলেক্স সাধন যেতিয়া ফেইল হৈ যাব তেতিয়া এই চাইলেক্স সাধন কামত আহিব। কিন্তু যিকোনো সংযোগ স্থাপন কৰিবৰ বাবে সদায় লাইন ক্লিয়াৰ লাগে। যিমান-যিমান এক বাবা আৰু তেওঁৰ দ্বাৰা শুনোৱা জ্ঞানত বা সেই জ্ঞানৰ দ্বাৰা সেৱাত ব্যস্ত থকাৰ অভ্যাসী হ’ব সিমানেই শ্ৰেষ্ঠ সংকল্প হোৱাৰ কাৰণে লাইন ক্লিয়াৰ হ’ব। ব্যৰ্থ সংকল্পই হৈছে ইয়াৰ বাধা। যিমানেই ব্যৰ্থ সমাপ্ত হৈ সমৰ্থ সংকল্প চলিব সেই অনুযায়ী সংকল্পৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাষা সিমানেই স্পষ্ট অনুভব কৰিব। যিদৰে মূখৰ ভাষাৰ দ্বাৰা অনুভব কৰা। সংকল্পৰ ভাষাই চেকেণ্ডত মূখৰ ভাষাতকৈও কোনোবাক বহুত বেছিকৈ অনুভব কৰাব পাৰে। তিনি মিনিটৰ ভাষণৰ সাৰ চেকেণ্ডত সংকল্পৰ ভাষাৰ দ্বাৰা অনুভব কৰাব পাৰা। চেকেণ্ডত জীৱন মুক্তিৰ যি গায়ন আছে, সেয়া অনুভব কৰাব পাৰা।

অন্তৰমুখী আত্মা সকলৰ ভাষা এয়াই অলৌকিক ভাষা। এতিয়া সময় প্ৰমাণ এই তিনিও ভাষাৰ দ্বাৰা সহজে সফলতা প্ৰাপ্ত কৰিব। পৰিশ্ৰমো কম আৰু সময়ো কম। কিন্তু সহজ সফলতা আছে সেইবাবে এতিয়া এই আত্মিক ভাষাৰ অভ্যাসী হোৱা। গতিকে আজি বাপদাদাইও সন্তান সকলৰ এই তিনিও ৰীতিৰ ভাষা শুনি আছিল আৰু সকলো সন্তানকেই সহাৰি দি আছিল। সকলোৰে অতি স্নেহী স্বৰূপক বাপদাদাই দেখি স্নেহক স্নেহৰ সাগৰত সমাহিত কৰি আছিল। সকলোৰে স্মৰণক সদাকালৰ বাবে স্মৰণীয় ৰূপ হোৱাৰ বাবে শ্ৰেষ্ঠ বৰদান দি আছিল। সকলোৰে মনৰ ভিন্ন-ভিন্ন ভাবক জানি সকলো সন্তানৰে প্ৰতি সকলো ভাবৰ সহাৰি হিচাপে সদায় নিৰ্বিল্প হোৱা, সমৰ্থ হোৱা, সৰ্বশক্তি সম্পন্ন হোৱাৰ শুভভাবনা এই ৰূপেৰে দি আছে। বাবাৰ শুভভাবনা যি সকলো সন্তানৰে শুভকামনা আছে, পৰিস্থিতি প্ৰমাণ সহযোগৰ ভাবনা আছে বা শুভকামনা আছে সেই সকলো শুভকামনা বাপদাদাৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাবনাৰ দ্বাৰা সম্পন্ন হৈ যাব। চলি-চলি থাকোঁতে কোনো-কোনো সন্তানৰ আগত পুৰণি হিচাপ-কিতাপ পৰীক্ষাৰ ৰূপত আহে। শৰীৰৰ ব্যাধি হিচাপে নতুবা মনৰ ব্যৰ্থ ধুমুহাৰ ৰূপত নতুবা সম্বন্ধ-সম্পৰ্কৰ ৰূপত আহে। যিসকল বহুত ওচৰৰ সহযোগী তেওঁলোকৰ পৰাও সহযোগৰ পৰিবৰ্তে টিলা ৰূপত বিবাদৰ সৃষ্টি হয়। কিন্তু এই সকলো পুৰণি বহী, পুৰণি ধাৰ পৰিশোধ হৈ আছে সেইবাবে এই অস্থিৰতালৈ নগৈ বুদ্ধিক শক্তিশালী বনালে তেতিয়া বুদ্ধি বলৰ দ্বাৰা এই পুৰণি ধাৰ, ধাৰৰ পৰিবৰ্তে সদায় উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ ফৰ্জ/দায়িত্ব

অনুভব হ'ব। হয় কি-বুদ্ধিবল নোহোৱাৰ কাৰণে ধাৰ এটি বোজাৰ ৰূপত অনুভব কৰা আৰু বোজা হোৱাৰ কাৰণে বুদ্ধিৰ দ্বাৰা যি যথার্থ নিৰ্ণয় হ'ব লাগে সেয়া নহয় আৰু যথার্থ নিৰ্ণয় নোহোৱাৰ কাৰণে বোজাই আৰু তললৈ মনাই আনে। সফলতাৰ শিখৰলৈ যাব নোৱাৰে সেইবাবে পৰিশোধ কৰাৰ পৰিবৰ্তে ক'ৰবাত-ক'ৰবাত আৰু বাঢ়ি গৈ থাকে সেইবাবে পুৰণি ধাৰক পৰিশোধ কৰাৰ সাধন হৈছে সদায় নিজৰ বুদ্ধিক ক্লিয়াৰ ৰাখা। বুদ্ধিত বোজ নাৰাখিবা। যিমানৈ বুদ্ধিক পাতল ৰাখিবা সিমানৈ বুদ্ধিবলে সফলতাক সহজ প্ৰাপ্ত কৰাৰ সেইবাবে চিন্তা নকৰিবা। ব্যৰ্থ সংকল্প কিয় হ'ল, কি হ'ল কিজানি এনেকুৱা হয়, এনেকুৱা বোজাৰ সংকল্পক সমাপ্ত কৰি বুদ্ধিৰ লাইন ক্লিয়াৰ ৰাখা। পাতল ৰাখা। তেন্তে সাহস তোমাৰ আৰু সহায় বাবাৰ, সফলতা অনুভব হৈ থাকিব। বুজি পাইছা।

ডাৱল লাইট হোৱাৰ সলনি বোজা লৈ লোৱা। প্ৰথমটি পুৰণি হিচাপ দ্বিতীয় ব্যৰ্থ সংকল্পৰ বোজা তেন্তে ডাৱল বোজাই ওপৰলৈ লৈ যাব নে তললৈ লৈ যাব সেইবাবে বাপদাদাই সকলো সন্তানকেই বিশেষ এটেশ্বন/ধ্যান দিয়াই আছে যে সদায় বুদ্ধিৰ বোজাক পৰিশোধ কৰা। যিকোনো প্ৰকাৰৰে বোজাই বুদ্ধিযোগৰ সলনি হিচাপ-কিতাপৰ ভোগলৈ সলনি হৈ যায় সেইবাবে সদায় নিজৰ বুদ্ধিক পাতল ৰাখিবা। তেতিয়া যোগবলে, বুদ্ধিবলে ভোগক সমাপ্ত কৰি দিব।

সেৱাৰ ভিন্ন-ভিন্ন উৎসাহ সকলোৰে পৰা আহিছে। যিয়ে যিমানৈ সঁচা অন্তৰেৰে নি নিঃস্বার্থ ভাবেৰে সেৱা কৰি আছে, এনেকুৱা সঁচা অন্তৰত চাহেব সদায় ৰাজী হয়। আৰু সেই ৰাজী ভাবৰ চিন হৈছে অন্তৰৰ সন্তুষ্টতা আৰু সেৱাৰ সফলতা। যিয়েই এতিয়ালৈ কৰিছা আৰু কৰি আছে সেয়া সকলো ভাল। আগলৈ গৈ আৰু ভালতকৈও ভাল হ'ব সেইবাবে সকলো দিশৰে সন্তান সকলক বাপদাদাই সদায় উল্লিতি পাই থকা, বিধি প্ৰমাণেৰে বুদ্ধি পাই থকা, এই বৰদানৰ লগে-লগে বাপদাদাই পদমণ্ডনা স্মৰণ মৰম দি আছে। হাতৰ পত্ৰ বা মনৰ পত্ৰ দুটিৰে সহাৰি বাপদাদাই সকলো সন্তানকেই শুভেচ্ছাৰ সৈতে দিছে। শ্ৰেষ্ঠ পুৰুষাৰ্থ, শ্ৰেষ্ঠ জীৱনত সদায় জীয়াই থকা। এনেদৰে স্নেহৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাবনাৰ সৈতে সকলোকে স্মৰণ মৰম আৰু নমস্কাৰ।

08-03-20

বালক তথা মালিক

আজি বাপদাদাই নিজৰ শক্তি সেনাক চাই আছিলেইক যে এই আত্মিক শক্তিসেনা মনজীত জগতজীত হয়নে? মনজীত অৰ্থাৎ মনৰ ব্যৰ্থ সংকল্প, বিকল্পজীত। এনেকুৱা বিজয়ী সন্তান সকল বিশ্বৰ ৰাজ্য অধিকাৰী হয় সেইবাবে মনজীতেই জগতজীত গায়ন হিচাপে আছে। যিমানৈ এই সময়ত সংকল্প-শক্তি অৰ্থাৎ মনক নিজৰ অধিকাৰত ৰাখা সিমানৈ বিশ্বৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হোৱা। এতিয়া এই সময়ত ঈশ্বৰীয় সন্তান হোৱা আৰু এতিয়াৰ বালকেই বিশ্বৰ মালিক হ'ব। বালক হোৱাৰ অবিহনে মালিক হ'ব নোৱাৰে। যিবিলাক হৃদৰ মালিক ভাবৰ হৃদৰ নিচা আছে তাক সমাপ্ত কৰি হৃদৰ মালিক ভাবৰ পৰা বালক ভাবলৈ আহিব লাগে, তেতিয়াহে বালক তথা মালিক হ'ব পাৰিবা সেইবাবে ভক্তিমাৰ্গত কোনোবা যিমানৈ দেশৰ ডাঙৰ মালিক নহওঁক, ধনৰ মালিক হওঁক, পৰিবাৰৰ মালিক হওঁক কিন্তু বাবাৰ আগত সকলোৰে “বালক তোমাৰ” কৈ প্ৰাৰ্থনা কৰে। মই অমুক মালিক হওঁ, এনেদৰে কেতিয়াও নকয়। তোমালোক ব্ৰাহ্মণ সন্তান সকলেও বালক হোৱা তেতিয়াহে এতিয়াও বেফিকৰ বাদস্বাহ হোৱা আৰু ভবিষ্যতেও বিশ্বৰ মালিক অথবা বাদস্বাহ হোৱা। “বালক তথা মালিক হওঁ”- এই স্মৃতিয়ে সদায় নিৰহংকাৰী, নিৰাকাৰী স্থিতিৰ অনুভব কৰায়। বালক হোৱা অৰ্থাৎ হৃদৰ জীৱনৰ পৰিবৰ্তন হোৱা। যেতিয়া ব্ৰাহ্মণ হৈছে তেতিয়া ব্ৰাহ্মণ ভাবৰ জীৱনৰ প্ৰথম সহজতকৈও সহজ কি পাঠ পঢ়িছা? সন্তান সকলে কৈছা বাবা আৰু বাবাই কৈছে সন্তান অৰ্থাৎ বালক। এই এটি শব্দৰ পাঠেই নলেজফুল বনাই দিয়ে। বালক নতুবা সন্তান এই এটি শব্দ পঢ়ি ল'লা গতিকে এই গোটেই বিশ্বৰতো কি কিন্তু তিনি লোকৰে জ্ঞান পঢ়ি ল'লা। আজিৰ জগতত কিমানৈ ডাঙৰ নলেজফুল নহওঁক কিন্তু তিনি লোকৰে জ্ঞান জানিব নোৱাৰে। এই কথাৰ ক্ষেত্ৰত তোমালোক এটি শব্দ পঢ়াৰ আগত যিমান ডাঙৰ নলেজফুলেও অজ্ঞান। এনেকুৱা মাষ্টৰ নলেজফুল কিমান সহজে হৈছে? বাবা আৰু সন্তান, এই এটি শব্দতেই সকলো সোমাই আছে। যেনেদৰে বীজত গোটেই বৃক্ষজোপা সোমাই থাকে তেন্তে বালক অথবা সন্তান হোৱা অৰ্থাৎ সদা কালৰ বাবে বাচি যোৱা। মায়ীৰ পৰা বাচি থকা অৰ্থাৎ আমি সন্তান হওঁ, সদায় এই স্মৃতিত থকা। সদায় এই স্মৃতি ৰাখা, “সন্তান হ'লো” অৰ্থাৎ বাচি গলো। এই পাঠটি কঠিন নেকি বাৰু? সহজ হয় নহয়। পিচে পাহৰি কিয় যোৱা। কোনো সন্তানে এনেকৈ ভাবে যে পাহৰিব নিবিচাৰো কিন্তু পাহৰি যাওঁ। কিয় পাহৰি যোৱা যায়? তেতিয়া কোৱা বহুত সময়ৰ সংস্কাৰ অথবা পুৰণি সংস্কাৰ আছে। কিন্তু যেতিয়া মৰজীবা হৈছে তেন্তে মৰাৰ সময়ত কি কৰে? অগ্নিৰে দাহন কৰে নহয়। গতিকে পুৰণিৰ দাহন কৰিছা তেতিয়াহে নতুন জনম লৈছা। যেতিয়া দাহনেই কৰিছা তেন্তে পুৰণি সংস্কাৰ

ক'ৰ পৰা আহিল বাৰু। যিদৰে শৰীৰৰ দাহন কৰিলে নাম ৰূপ সমাপ্ত হৈ যায়। যদি নামো লয় তেন্তে কয় অমুক আছিল। আছে নকয়। গতিকে শৰীৰৰ সংস্কাৰ হোৱাৰ পিচত শৰীৰ সমাপ্ত হৈ গ'ল। ব্ৰাহ্মণ জীৱনত কাৰ সংস্কাৰ কৰা বাৰু? শৰীৰতো সেয়াই। কিন্তু পুৰণি সংস্কাৰৰ, পুৰণি স্মৃতি সমূহৰ, স্বভাৱৰ সংস্কাৰ কৰা সেইবাবে মৰজীবা কোৱা যায়। যেতিয়া সংস্কাৰ কৰি ল'লা তেন্তে পুৰণি সংস্কাৰ ক'ৰ পৰা আহিল। যদি দাহনকৰা মনুষ্যই পুনৰাই তোমালোকৰ আগত আহি যায় তেন্তে কি ক'বা বাৰু? ভুত বুলি ক'বা নহয়নে। গতিকে এয়াও পুৰণি সংস্কাৰ কৰা সংস্কাৰ যদি জাগ্ৰত হয় তেন্তে কি ক'বা? এয়াও মায়াৰ ভুত বুলি ক'বা নহয়নে। ভুতক খেদা যায় নহয়নে। বৰ্ণনাও কৰা নাযায়। এয়া পুৰণি সংস্কাৰ বুলি কৈ নিজকে প্ৰবঞ্চনা কৰা। যদি তোমাৰ পুৰণি কথা ভালেই লাগে তেন্তে বাস্তৱিক পুৰণিতকৈও পুৰণি আদি কালৰ সংস্কাৰ স্মৰণ কৰা। এয়াটো মধ্য কালৰ সংস্কাৰ আছিল। এয়া পুৰণিতকৈও পুৰণি নহয়। মধ্যক মাজৰ বুলি কয় গতিকে মধ্যকাল অৰ্থাৎ মাজক স্মৰণ কৰা অৰ্থাৎ মধ্যচক্ৰত হাবাখুৰি খোৱাৰ নিচিনা হোৱা সেইবাবে কেতিয়াও এনেকুৱা কমযোৰীৰ কথা নাভাবিবা। সদায় এই দুটি শব্দ স্মৰণ কৰিবা “বালক তথা মালিক”। বালক ভাবেই মালিক ভাবৰ স্বতঃ স্মৃতি সহজে আনে। বালক হ'ব নাজানা নেকি?

বালক হোৱা অৰ্থাৎ সকলো বোজৰ পৰাই পাতল হোৱা। কেতিয়াবা তোমাৰ কেতিয়াবা মোৰ, এয়াই কঠিন কৰি দিয়ে। যেতিয়া কিবা কঠিন অনুভৱ কৰা তেতিয়া কোৱা তোমাৰ কাম তুমি জানা। আৰু যেতিয়া সহজ হয় তেতিয়া মোৰ কোৱা। মোৰ ভাব সমাপ্ত হোৱা অৰ্থাৎ বালক তথা মালিক হোৱা। বাবাইতো কয় ভিক্ষাৰী হোৱা। এই শৰীৰ ৰূপী ঘৰো তোমাৰ নহয়। এয়া লোনত পাইছা। কেৱল ইশ্বৰীয় সেৱাৰ বাবে বাবাই লোন দি ট্ৰাষ্টী বনাইছে। এয়া ঈশ্বৰীয় সম্পত্তি। তোমালোকেতো সকলো তোমাৰ বুলি কৈ বাবাক দি দিছা। এই প্ৰতিশ্ৰুতি দিছা নহয় নে পাহৰিছা? প্ৰতিশ্ৰুতি দিছা নহয়নে আধা তোমাৰ আধা মোৰ। যদি তোমাৰ কোৱাৰ পিচত মোৰ বুলি ভাবি কাৰ্য্যত লগোৱা তেন্তে কি হ'ব? তাৰ দ্বাৰা সুখ প্ৰাপ্ত হ'ব? সফলতা পাবা? সেইবাবে সম্পত্তি ভাবি তোমাৰ বুলি ভাবি চলা যদি বালক তথা মালিক ভাবৰ সুখত, নিচাত স্বতঃ থাকিবা। বুজি পাইছা? গতিকে এই পাঠ সদায় দূত কৰি ৰাখিবা। পাঠ দূত কৰিছা নে নিজৰ নিজৰ স্থানত গৈ পাহৰি যাবা। অভূল/নিৰ্ভূল হোৱা। অচ্ছা!

সদায় আত্মিক নিচাত থাকোঁতা বালক তথা মালিক সন্তান সকলক সদায় মালিক ভাব অৰ্থাৎ বেফিকৰ বাদশ্বাহ ভাবৰ স্মৃতিত থাকোঁতা, সদায় প্ৰাপ্ত কৰা সম্পত্তিক ট্ৰাষ্টী হৈ সেৱাত লগাওঁতা সন্তান সকলক, সদায় নতুন উদ্দীপনা, নতুন উৎসাহত থাকোঁতা সন্তান সকলক বাপদাদাৰ স্মৰণ মৰম আৰু নমস্কাৰ।

বৰদান: “বিশেষ” শব্দৰ স্মৃতিৰ দ্বাৰা সম্পূৰ্ণতাৰ লক্ষ্যক প্ৰাপ্ত কৰোঁতা স্ব পৰিবৰ্তক হোৱা
সদায় স্মৃতিত থাকক যে আমি বিশেষ আত্মা, বিশেষ কাৰ্য্যৰ নিমিত্ত আৰু বিশেষতা দেখাওঁতা হওঁ। এই বিশেষ শব্দ বিশেষ স্মৃতিত ৰাখিবা- ক'বাও বিশেষ, দেখিবাও বিশেষ, কৰিবাও বিশেষ, ভাবিবাও বিশেষ....প্ৰতিটো কথাতে এই বিশেষ শব্দটি আনিলে সহজে স্ব পৰিবৰ্তক তথা বিশ্ব পৰিবৰ্তক হৈ যাবা আৰু যি সম্পূৰ্ণতাক প্ৰাপ্ত কৰাৰ লক্ষ্য, সেই লক্ষ্যক সহজে প্ৰাপ্ত কৰি ল'বা।

স্লোগান: বিঘ্নলৈ ভয় খোৱাৰ পৰিবৰ্তে পেপাৰ বুলি ভাবি তাক পাৰ কৰা।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!